

ARCHIWUM
ECHO DĄBROWICY

(34)

**PISMO PARAFII
NARODZENIA NMP W DĄBROWICY
DOŻYNKI 2004**

Moi Drodzy Parafianie!

Jak co roku w ostatnią niedzielę sierpnia gromadzimy się na ofierze Najświętszej Mszy, aby dziękować za tegoroczne plony. Jesteśmy w nowej rzeczywistości, należymy do Unii Europejskiej. Wiemy, że przed nami wiele spraw trudnych, nieznanych, dlatego nasze tegoroczne spotkanie dożynkowe będzie nie tylko dziękczynieniem, ale i prośbą, by praca naszego polskiego rolnika była należycie oceniona i dowartościowana.

Znakiem naszego dziękczynienia za tegoroczne zbiory są wieńce dożynkowe przyniesione ze wszystkich dzielnic naszej parafii i pieczone przez nasze gospodynie ciasta, którymi się dzielimy po skończonej Mszy.

Przed nami dwa ważne wydarzenia w naszej archidiecezji: NAWIEDZENIE MATKI BOŻEJ W OBRAZIE-KOPII MATKI BOSKIEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ, które rozpocznie się 18 września br. i 200-LECIE ISTNIENIA NASZEJ DIECEZJI LUBELSKIEJ, od 12 lat archidiecezji.

Już rozpoczęliśmy nasze przygotowanie poprzez 9-miesięczną nowennę, która ma nas przygotować na to spotkanie z Matką Bożą w Jej cudownym wizerunku. Każda parafia przygotowuje się przez specjalne rekolekcje.

Nawiedzenie Matki Bożej w naszej parafii będzie 18 kwietnia 2005 roku. Na ten dzień będziemy się starali starannie przygotować, by nasze spotkanie z Maryją wypadło jak najgodniej i z wielką korzyścią duchową.

Matka Boża przychodzi do wszystkich i chce wszystkim pomóc. My mamy do Niej przyjść tak jak dzieci przychodzą do matki.

Niech nasze tegoroczne dożynki będą rozpoczęciem przygotowania na spotkanie z Matką Bożą. Wszyscy przecież jesteśmy Jej dziećmi.

Wasz duszpasterz, ks. Zygmunt Lipski

Ksiądz Kanonik Andrzej Sternik

22 lutego 2004 r., godz. 18.00. Niebo przykrył już połyskujący srebrzyście kobierzec z gwiazd. Jaśniała rozświetlona podniosłe Bazylika Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Chełmie. Wewnątrz – wielki odpust ku czci Katedry św. Piotra oraz rocznica nawiedzenia figury Matki Bożej Fatimskiej, która peregrynowała po Ziemi Chełmskiej w 1997 r. Obecni byli: ks. bp Ryszard Karpiński, ks. bp Mieczysław Cisko oraz liczne grono księży i sióstr zakonnych. Honory gospodarza pełnił przykładowie kustosz sanktuarium – ks. infułat Kazimierz Bownik.

Pośród tych wielu znamienitych ludzi była obecna jeszcze jedna postać – ks. Andrzej Sternik, który w tym dniu uroczystość został obdarzony godnością kanoniczną.

Od początku swego kapłaństwa wspaniale opiekował się duszpasterko: dziećmi, młodzieżą, dorosłymi, niepełnosprawnymi. Przez 8 lat jako wikariusz w Bazylice Narodzenia NMP w Chełmie, a także teraz, jako Dyrektor Domu Spotkania w Dąbrowicy, zawsze taki sam: miły, pogodny i uśmiechnięty. Znajduje czas dla wszystkich i dostrzega wszystkie wyciągnięte po pomoc ręce.

Mimo młodego kapłańskiego stażu (11 lat) w pełni zastąpił już sobie na godność księdza kanonika. Zapewne dlatego, że ma w sobie coś, co pozwala mu zauważyć najbardziej nawet skrywane problemy i troski bliźnich. Pełen pokory wobec otaczającego świata służy obecnie pomocą ks. Proboszczowi i parafianom w Dąbrowicy. Dzięki swej postawie doczekał się już licznych przyjaciół, którzy zawsze o nim pamiętają.

W czasie Mszy świętej poruszające kazanie wygłosił ks. bp M. Cisko, natomiast z życzeniami dla ks. Andrzeja pośpieszyli: przedstawiciel dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, którymi ks. Andrzej opiekował się przez 7 lat w Chełmie, przedstawiciel Rady Duszpasterskiej w imieniu wszystkich Parafian, ks. Proboszcz z Dąbrowicy, delegacja Parafian z Dąbrowicy, przedstawicielka Sióstr Pasterzanek, Ruch Światło–Życie (Oaza Rodzin), Akcja Katolicka, Rodzina Radia Maryja, Służba Liturgiczna i Pracownicy Domu Spotkania.

Po uroczystościach kościelnych ks. kanonik Andrzej Sternik spotkał się z gośćmi i przyjaciółmi w sali parafialnej, gdzie w sympatycznej atmosferze wspomniano przeżyte wspólnie chwile.

Fregata Łodzi Piotrowej już ponad dwa tysiące lat żegluje przez wzburzone wody ludzkości. Prowadzona pewną ręką omija rafy nienawiści, huragany złorzeczeń, żywioły i wojny. Malutkie łódki, zgodnie z Boskim życzeniem, niestrudzenie łowią ludzkie dusze. Jakież ogromne szczęście mają ci, którzy w czasie zmagania ze wzburzonymi sztormami życia, trafiają na wspaniałego Sternika?! Choćby nawet był tylko zwykłym, prostym księdzem...

Ks. Ryszard Mazurkiewicz

DZIEŃ SKUPIENIA RODZICÓW DZIECI I-KOMUNIJNYCH

Dnia 7 marca br. w Domu Spotkania w Dąbrowicy odbył się dzień skupienia rodziców dzieci I-komunijnych z naszej parafii. Już w czasie wizyty pasterskiej ks. Proboszcz odwiedzając rodziny, z których dzieci przygotowywały się do I Komunii Świętej zaprosił je do udziału w dniu skupienia. Ks. Proboszcz zaprosił wszystkich rodziców, chociaż 1/3 dzieci przygotowywała się do I Komunii poza parafią. Niestety, rodzice dzieci przygotowujących się do I Komunii poza parafią nie skorzystali z tego zaproszenia. A szkoda, bo w większości parafii nie było takiego skupienia.

Program tego spotkania wyglądał następująco:

Godz. 9.50 – Modlitwa w kaplicy. Konferencja I: Człowiek najwspanialszym stworzeniem Pana Boga – obraz i podobieństwo.

Godz. 11.00 – Kawa.

Godz. 11.30 – Konferencja II: Dom rodzinny – troska o chrześcijański styl życia.

Godz. 13.00 – Obiad.

Godz. 14.00 – Konferencja III: Uroczystość I Komunii Świętej: przygotowanie, przebieg, zobowiązania, świadectwo wiary.

Godz. 14.45 – Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Spowiedź.

Godz. 15.45 – Msza święta. Homilia: Wychowanie dziecka – przywilej i obowiązek.

Będąc uczestnikiem tego skupienia przysłuchiwałem się i wiele myślałem. To dobrze, że ks. Proboszcz organizuje takie spotkanie. Widać troskę duszpasterską o ten ważny moment w życiu dziecka, jakim jest I

Komunia. Wcześniejsze pisemne zaproszenia, a potem wielokrotne przypominanie, ufundowanie ciasta do kawy, służenie w konfesjonale, udział we Mszy świętej koncelebrowanej mimo wielu obowiązków w kościele, świadczy o ważności tego wydarzenia.

Dzień skupienia prowadził dyrektor Domu Spotkania – ks. kan. Andrzej Sternik. Pomagała mu w organizowaniu programu nasza katechetka – p. Hanna Wartacz.

Wsluchując się w konferencje i homilię wygłoszoną w czasie Mszy świętej, zauważyłem wielką troskę o jak najgłębsze przeżycie dnia I Komunii Świętej przez nasze dzieci. Jak bardzo Kościół chce, by katolicy byli ludźmi radosnymi, szczęśliwymi, odpowiedzialnymi za swoje ziemskie życie.

Jakoś nie mogłem zrozumieć tylko jednego, że rodzice nie dorośli do tak wielkiego wydarzenia, którym jest pierwsze spotkanie dziecka z Chrystusem Eucharystycznym. Dowodem tego jest brak zrozumienia, że przyjęcia rodzinne powinny być bezalkoholowe z racji tej uroczystości. Słuchając wypowiedzi rodziców, że oni nie będą pili, ale nie mogą zabronić gościom, to coś dla mnie niezrozumiałego. To jest wielki błąd wychowawczy. Czyżby rodzice nie dorośli do tej uroczystości? Nie mogę tego zrozumieć. To już druga uroczystość w mojej rodzinie i nigdy nie ma problemu. Na każdej uroczystości jest kilkadziesiąt osób i nikt nie upomina się o alkohol.

Ojciec dziecka I-komunijnego

Dni skupienia członków Rady Duszpasterskiej i Rady Parafialnej

Czy wiecie, że w naszej parafii również powołano do życia organ doradczy ks. Proboszcza, który zwiemy „Rada Duszpasterska”. Co to takiego? Kto ją tworzy? Czy jest potrzebna? – takich i podobnych pytań można by stawiać wiele. Spróbujmy jednak na nie odpowiedzieć.

Rada Duszpasterska to stałe doradcze przedstawicielstwo świeckich w życiu Kościoła lokalnego czyli naszej wspólnoty parafialnej. Przedstawicielstwo doradcze, czyli mające wpływ na plany duszpasterskie na dany rok. Do Rady Duszpasterskiej rekrutacja pochodzi z dwóch elektoratów parafialnych, a więc z wyboru z ogólnej liczby parafian – stanowiący

przynajmniej połowę ogólnej liczby członków Rady, oraz przedstawicielki sióstr zakonnych, katecheta, organista, przedstawiciel Rady Parafialnej, Kółek Różańcowych, Radia Maryja, Ruchu Światło-Życie, Scholi oraz Akcji Katolickiej. Radzie przewodniczy ks. Proboszcz a jego zastępcę członkowie Rady Duszpasterskiej wybierają na pierwszym zebraniu. Rada działa przez okres pięciu lat.

Odpowiedzi na ostatnie pytanie – czy jest potrzebna? – można udzielić wyłącznie poprzez ocenę wyników jej pracy. Jeśli my parafianie widzimy owoce jej pracy bez konieczności wysłuchiwanie nudnawych sprawozdań, to wiadomo, że jest potrzebna.

Aby dobrze przygotować członków Rady do pracy w Radzie ks. kan. Zygmunt Lipski poprosił ich o udział w rekolekcjach. Odbłyły się one 29 lutego 2004 r. w Domu Spotkania w Dąbrowicy. Prowadził je ks. kan. Mieczysław Horoch, dziekan senior dekanatu Konopnica.

Program rekolekcji objął dwa przekrojowe zagadnienia: pierwsze dotyczyło historii Rad Parafialnych, zaś drugi działalności i zadań Rad Duszpasterskich.

Rekolekcjonista przedstawił znaczenie angażowania się świeckich w życie parafii począwszy od okresu wczesnego chrześcijaństwa, poprzez średniowiecze, zabory, okres międzywojenny aż po czasy hitlerowskiej okupacji i komunizmu. Zawsze siła Kościoła mierzona była heroizmem wiernych i kleru. Wspierając się nawzajem można było przetrwać i budować wielkie wartości. Do naszych czasów przetrwały wspaniałe zabytki kultury materialnej (piękne świątynie i dzieła sztuki), postawy ludzi jak również dzieła rozpoznawalne we wspólnotach parafialnych.

NOWY ROK SZKOLNY 2004/2005

ROZPOCZYNAJEMY Z PANEM BOGIEM

Spowiedź święta na początek roku szkolnego:

31 sierpnia – wtorek, godz. 17.00

1 września – środa, od godz. 7.00 i od 17.00

MSZA ŚWIĘTA NA POCZĄTEK ROKU SZKOLNEGO

1 września – środa, o godz. 8.00 i 18.00.

MATKO i OJCZE! Przyjdź razem ze swoim uczniem I klasy na poświęcenie tornistrów i przyborów szkolnych.

Przykładem z czasów nam współczesnych jest okres budowy kościołów w okresie PRL-u. Jak wyglądałby Kościół w Polsce, gdyby parafianie musieli jechać 20 km do najbliższej świątyni?

Działalność i zadania Rady Duszpasterskiej ograniczają się wyłącznie do potrzeb duchowych parafian i realizowane są poprzez sekcje tematyczne np. liturgiczna, artystyczna, kulturalna, charyzmatyczna, katechetyczna, środki przekazu, pielgrzymkowa i inne – według potrzeb i możliwości parafian.

Niezależnie od pozytywnych obrazów życia parafialnego wskazujących na sielankowość, istnieją też liczne zagrożenia, na które zwrócił uwagę ks. Mieczysław. Zagrożenia pochodzą od zewnątrz i od wewnątrz parafii. Do wewnętrznych zaliczył obojętność religijną, zmateralizowanie, kryzys miłości, egoizm, kryzys rodziny, aborcja, eutanazja, wolna miłość, homoseksualizm, narkomania, alkoholizm itp. Zagrożenia zewnętrzne to np. wpływ środków masowego przekazu na postawy religijne parafian, kłamliwa propaganda, wychowanie człowieka „bez Boga”, zakłamanie historii, przemoc, rozboje, sekty itp.

Wszystkie przedstawione nam tematy uczestnicy rekolekcji wspólnie przedyskutowali uzupełniając je własnymi spostrzeżeniami. Spotkanie zostało wzbogacone wspólną modlitwą, możliwością spowiedzi oraz Mszą świętą z udziałem ks. proboszcza kan. Zygmunta Lipskiego, która zakończyła nasze spotkanie. **Szczęść Boże!**

C.C.

ZAPROSZENIE

„Tyś zajaśniała nad Wąwolnicą, w lesie kębelskim, czysta Dziewico. Obdarz nas, Pani, Twą łaskawością, a złącz zbawienną wszystkich miłością”

W pierwszą niedzielę miesiąca września czcimy Matkę Bożą Kębelską w Wąwolnicy. Dnia 4 września po Mszy świętej o godz. 7.30 wyrusza piesza pielgrzymka parafialna.

Do udziału w pielgrzymce zapraszamy młodzież, która ukończyła szkołę podstawową, zawodową, średnią lub wyższe studia oraz wszystkich chętnych.

Jest to pielgrzymka dziękczynna za ukończenie szkoły. Prosimy o zapisywanie się na pielgrzymkę. Czynny będzie sekretariat pielgrzymki. Opłacamy 5 zł na ubezpieczenie i nagłośnienie.

PARAFIALNA PIELGRZYMKA DO CZĘSTOCHOWY W CELU ZAPROSZENIA MATKI BOŻEJ DO PARAFII

W dniu 17 kwietnia br. wyruszyła kolejna coroczna pielgrzymka parafii Dąbrowica do Częstochowy. Tradycją już jest, że tydzień po Świątach Wielkanocnych grupa chętnych parafian na czele z ks. proboszczem Zygmuntem Lipskim wyjeżdża na jednodniową pielgrzymkę, aby pokłonić się Matce Bożej, podziękować za otrzymane łaski i prosić w intencji parafii. Tegoroczna pielgrzymka miała również na celu zaproszenie Matki Bożej do nawiedzenia naszej parafii.

Podróż do stóp Matki Bożej odbywała się w skupieniu i w modlitwie, z zaangażowaniem wszystkich pańników. Do Częstochowy dojechaliśmy na godz. 10. Pierwsze kroki skierowaliśmy do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej, aby się Jej pokłonić, przed Jej cudownym obliczem. W oczekiwaniu na Mszę udaliśmy się na Wały, gdzie odprawiliśmy Drogę Krzyżową. Po Drodze Krzyżowej ks. Proboszcz oznajmił, że ktoś na nas czeka na umówione spotkanie. Po dojściu na miejsce okazało się, że ks. Zygmunt żartując przyprowadził grupę pod pomnik Jana Pawła II; tę chwilę upamiętniliśmy na grupowym zdjęciu.

O godz. 11 rozpoczęła się Msza święta, w której uczestniczyli pielgrzymi z całej Polski. Nasz ks. Proboszcz koncelebrował razem z innymi księżmi i modlił się w intencji parafii. Po ofierze Mszy świętej zwiedziliśmy jasnogórskie muzea. Pierwsze kroki skierowaliśmy do Muzeum 600-lecia. Oglądaliśmy tam dary Jana Pawła II przekazane Matce Boskiej.

Drugą atrakcją był Arsenał, w którym zostały zgromadzone zbiory militarne (zbroje, broń) z minionych wieków oraz z obrony Częstochowy przed Szwedami.

Ostatnim miejscem, jakie zwiedziliśmy był Skarbiec. Zostały tam

zgrupowane bardzo cenne wota królewskie, np. Jana III Sobieskiego, Królowej Bony i dary przekazane Matce Boskiej. Są tam m. in. kosztowne i drogie lichtarze, szaty maryjne tkane złotą nicią i zdobione drogimi kamieniami, porcelana, biżuteria.

Potem był czas wolny na zrobienie małych zakupów pamiątkowych. Chętni wybrali się jeszcze na wieżę jasnogórską, skąd można podziwiać panoramę całej Częstochowy.

Przed powrotem udaliśmy się jeszcze pożegnać Maryję i wyruszyliśmy w drogę, ale nie wracaliśmy od razu do Lublina, lecz skręciliśmy w bok, aby udać się do Sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej.

Ojciec dominikanin opowiedział nam historię cudownej figurki, która ma zaledwie 9 cm, a którą przed wiekami rolnik wyorał na polu i opowiedział nam dzieje tej figurki oraz sanktuarium od czasu jej przeniesienia na ołtarz.

Każdy z uczestników pielgrzymki zakupił wino, z kompiółki, mające cudowną, uzdrowicielską moc duszy i ciała. Obrzęd kompiółki obchodzony jest w Gidlach w pierwszą niedzielę maja i polega on na zanurzeniu cudownej figurki w winie.

W dalszej drodze powrotnej panowała radosna atmosfera. Oprócz modlitwy uczestnicy bardzo się rozśpiewali, na czele z ks. Proboszczem.

Pielgrzymka była bardzo owocna w przeżycia duchowe, zapadła na długo w pamięci jej uczestników.

Małgorzata Malik

KOMUNIA GENERALNA KLASY VI

Gdy mówimy o swoim chrzcie świętym, to tylko to, co wiemy z opowiadań naszych rodziców. Nie jesteśmy jednak świadomi jak wielki i ważny jest ten sakrament w życiu chrześcijanina.

Przez Komunię Świętą generalną nasze dzieci mają możliwość przeżyć ten sakrament po raz drugi i docenić jego ważność w swoim życiu. W wieku 13 lat inaczej patrzy się na świat i zaczyna go się rozumieć poważniej. Pogłębiając wiedzę religijną przekazaną podczas nauk przygotowawczych kształtujemy młode charaktery. Często zbuntowana osobowość młodego człowieka umacnia się widząc zainteresowanie swoją osobą. Ks. Proboszcz w ramach przygotowania do Komunii Świętej generalnej zaprasza też uczennice i uczniów klasy VI do uczestnictwa w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i nabożeństw majowych. My jako rodzice wypełniamy w tym przygotowaniu bardzo ważną rolę, dając przykład swoją postawą w życiu codziennym i w ten sposób wytyczamy szlak naszemu dziecku.

W tym roku uroczystość Komunii Świętej generalnej odbyła się w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej, 6 czerwca. Po przywitaniu dzieci przez ks. Proboszcza na placu przed kościołem, rodzice udzielili dzieciom błogosławieństwa. Podczas śpiewu „Budujemy Kościół Boży” młodzież weszła do świątyni. Uroczystą Mszę świętą odprawił ks.

Zygmunt Lipski, który wygłosił kazanie o znaczeniu chrztu świętego w życiu każdego człowieka. Potem było uroczyste odnowienie przysięg chrztu i przyrzeczenia na dalsze życie. W tym uroczystym dniu Komunia była pod dwiema postaciami.

Uroczystość Komunii Świętej generalnej wzmocniła naszą wiarę i wiarę naszych dzieci. Ks. Proboszcz planuje jeszcze pielgrzymkę dla naszych dzieci do sanktuarium Miłosierdzia Bożego i Kalwarii Zebrzydowskiej. Czy ten wyjazd się uda? A w pierwszą sobotę września postaramy się, aby nasze dzieci uczestniczyły w pielgrzymce dziękczynnej do Wąwolnicy.

W przygotowaniu naszych dzieci do tej uroczystości brał udział dyrektor Domu Spotkania ks. kan. Andrzej Sternik.

Do Komunii Świętej generalnej przystąpiło 27 dzieci.

Matka uczennicy klasy VI

Pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych

Dnia 23 maja zgodnie z parafialną tradycją dzieci wraz z rodzicami i opiekunami wyruszyły dziękować Najświętszej Paniency za przyjęcie do swych serc Pana Jezusa.

O godz. 14.30 po uprzedniej kontroli stanu autokaru przez policję, wyruszyliśmy na Jasną Górę. Podróż upłynęła nam na modlitwie, śpiewie i wzajemnym poznawaniu się. Po dotarciu do Częstochowy poszliśmy pokłonić się Matce Bożej, a następnie udaliśmy się na kwaterę. O godz. 21.00 braliśmy udział w Apelu Jasnogórskim. W modlitwie tej

brał również udział były prezydent na uchodźctwie p. Kaczorowski wraz z małżonką, z którym ks. Proboszcz miał przyjemność z nieliczną grupą dzieci przywitać się i porozmawiać.

Wczesnym rankiem dnia następnego udaliśmy się na Mszę świętą. Dzieci nasze skupione były przed samym obrazem Matki Jasnogórskiej. Dla wszystkich (i tych co widzieli po raz pierwszy i tych co widzieli po

raz kolejny) niezapomnianym przeżyciem była odsłona obrazu Czarnej Madonny. Odsłona obrazu i towarzysząca oprawa muzyczna razem tworzą niepowtarzalną atmosferę. Z niejednych oczu popłynęły łzy.

Po skończonej Mszy udaliśmy się na Wały gdzie uczestniczyliśmy w Drodze Krzyżowej, którą poprowadził ks. Proboszcz. Po obfitym śniadaniu poszliśmy do kaplicy św. Józefa, gdzie mieliśmy możliwość obejrzenia filmu pt. „Jasnogórskie cuda i łaski”, z którego mogliśmy się dowiedzieć jak wiele może zdziałać wiara i modlitwa. Po skończonej emisji poszliśmy uwiecznić naszą obecność w Częstochowie na piśmie. Ks. Proboszcz w roku 1985 założył „Wieczystą księgę świętego niewolnictwa”, w której każda obecność pielgrzymów z naszej parafii jest odnotowywana. Nasz wpis był 39 z kolei.

Kolejnym etapem naszej pielgrzymki było zwiedzanie. Ks. Kanonik z uniesioną do góry parasolką, która w całej pielgrzymce odegrała niemałe znaczenie, zaprowadził nas w wiele godnych uwagi miejsc. Mieliśmy możliwość zobaczyć m.in. Skarbiec, Arsenal, Muzeum 600-lecia Jasnej Góry, czy też Salę Rycerską. Dodatkową atrakcją było wejście po krętych schodkach na wieżę, z której rozciągał się wspaniały widok na Częstochowę. Po czasie wolnym wykorzystanym na zakupy pamiątek, udaliśmy się ponownie do Matki Bożej, żeby Ją pożegnać, podziękować za opiekę i prosić o dalsze błogosławieństwo.

W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się jeszcze w sanktuarium w Gidlach, którym opiekują się ojcowie dominikanie. Wysłuchaliśmy bardzo interesującej historii o 9-centymetrowej figurce Matki Bożej wyoranej z ziemi w 1516 r., która słynie z wielu cudownych uzdrowień.

Powrót do domu upływał nam na modlitwie i śpiewie. Pomimo zmęczenia i utrudzenia zorganizowaliśmy konkurs pieśni religijnej dla dzieci, w których dostrzeżliśmy mnóstwo talentów wokalnych. Zwycięzcami zostały: Ewelina Łukasiewicz, Iza Bednarczyk i Natalka Wysmulska, a w grupie chłopców Kamil Nowicki i Kuba Kazimierczak.

Wieczorem wróciliśmy do Dąbrowicy; każdy bogatszy o kolejne religijne doświadczenie.

ODPUST PARAFIALNY

8 września – Uroczystość Narodzenia Najświętszej Maryi Panny.

Msze święte o godz. 8.00, 18.00 i 20.00.

UROCZYSTA SUMA W INTENCJI PARAFIAN O GODZ.12.00.

Drogi i zacny parafianinie weź udział we Mszy świętej.

ABY UZYSKAĆ ODPUST NALEŻY BYĆ U SPOWIEDZI I KOMUNII ŚWIĘTEJ ORAZ POMODLIĆ SIĘ W INTENCJI OJCA ŚWIĘTEGO.

Dziękczynna pielgrzymka klas szóstych

W dniach 21-22 czerwca 2004 r. odbyła się pod przewodnictwem ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego pielgrzymka dziękczynna uczniów klas szóstych. Wyruszyliśmy w drogę w poniedziałek o godz. 6 rano. Autobusem kierowała, ku naszemu miłemu zaskoczeniu, kobieta, pani Blanka. W czasie podróży wspólnie modliliśmy się i śpiewaliśmy pieśni dziękując Bogu za szczęśliwie ukończoną naukę naszych dzieci w szkole podstawowej i prosząc o błogosławieństwo w dalszym ich życiu. Pierwszym celem naszej pielgrzymki było sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach. Tu, w sali letniej, odmówiliśmy modlitwę Anioł Pański, a siostra ze zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia przybliżyła nam postać św. Faustyny. Następnie udaliśmy się do kaplicy, gdzie znajdują się relikwie Świętej. Po indywidualnej modlitwie i uczczeniu relikwi zwiedzaliśmy konsekrowaną przez Ojca Świętego Jana Pawła II w

2002 r. bazylikę Miłosierdzia Bożego. Tu właśnie ks. proboszcz oraz ks. jubilat odprawili Mszę świętą w intencji naszych dzieci, pielgrzymów i Ojczyzny. Służbę przy ołtarzu pełnili nasi ministranci.

Napełnieni Duchem Świętym wyruszyliśmy w dalszą drogę. Kolejnym przystankiem był Kraków, który przez kilka wieków był stolicą Polski. Zwiedziliśmy piękny, gotycki kościół Mariacki. Wysłuchaliśmy relacji dotyczącej historii bazyliki oraz słynnego ołtarza Wita Stwosza przedstawiającego scenę zaślęcia i Wniebowzięcia NMP, a także hejnału z Wieży Mariackiej. Stąd udaliśmy się na Wawel. W katedrze zwiedzaliśmy kaplice poświęcone polskim królom, okazałe sarkofagi i nagrobki. Oddaliśmy również hołd Tadeuszowi Kościuszce, którego pomnik znajduje się w Krakowie. Następnie ks. Proboszcz poprowadził nas do znanego kościoła Na Skałce, którego opiekunami są ojcowie paulini. Zapoznaliśmy się z podaniem dotyczącym św. Stanisława, biskupa, który poniósł męczeńską śmierć z polecenia króla Bolesława Śmiałego. Uczciliśmy relikwie Świętego łącząc się w modlitwie do Miłosierdzia Bożego. A na zakończenie pobytu w Krakowie złożyliśmy wizytę słynnemu smokowi wawelskiemu.

W naszym bogatym programie pielgrzymkowym nie mogło zabraknąć sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej, miejsca, w którym Ojciec Święty dokonał zawierzenia Kościoła i Ojczyzny Matce Bożej. Po dotarciu na miejsce skierowaliśmy się do domu pielgrzyma prowadzonego przez ojców bernardynów, aby spożyć późny obiad. Po posiłku modliliśmy się w sanktuarium i odśpiewaliśmy Apel Jasnogórski. Po całodziennym wędrowcu, zmęczeniu, ale bardzo szczęśliwi udaliśmy się na spoczynek.

Kolejny dzień naszej pielgrzymki powitał nas wspaniałą, słoneczną pogodą. Po Mszy świętej i śniadaniu wyruszyliśmy z przewodnikiem na nabożeństwo Drogi Krzyżowej połączone z różańcem „Drózek Kalwaryjskich”. Brat August z zakonu bernardynów przybliżył nam historię sanktuarium i „Drózek Kalwaryjskich”. Po zakończeniu nabożeństwa odwiedziliśmy Instytut Powołań Zakonnych i Kapłańskich, gdzie mieliśmy okazję zobaczyć makietę kalwaryjskiego sanktuarium. Następnie, z zakupionymi pamiątkami udaliśmy się na obiad i pożegnaliśmy Matkę Bożą w cudownym obrazie. W godzinach popołudniowych wyruszyliśmy w dalszą drogę kierując się do Wadowic, rodzinnego miasta Ojca

Świętego. Na miejscu odwiedziliśmy muzeum papieskie usytuowane w jego domu przy ulicy Kościelnej. Mieliśmy również okazję zobaczenia w kościele parafialnym chrzcielnicy, w której chrzczony był Karol Wojtyła. Następnie udaliśmy się na słynne wadowickie kremówki Ojca Świętego. W drodze powrotnej spożyliśmy kolację w zajęzdzie „Pod Dębami”. Dla urozmaicenia czasu podróży zorganizowaliśmy konkurs piosenki religijnej.

Mimo napiętego programu pielgrzymka przebiegła bez większych problemów. Ubogaciła duchowo wszystkich jej uczestników ukazując wartość pielgrzymowania.

Napełnieni nadzieją w Miłosierdzie Boże, powierzamy przyszłość naszych dzieci i nas samych Bogu Wszechmogącemu.

Anna Taracha

3 – 9 października

TYDZIEŃ MIŁOSIĘRDZIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

Okażmy w tym tygodniu życzliwość naszym chorym odwiedzając ich, pomagając w sprawach materialnych i duchowych, modląc się za nich.

SOBOTA – 9 października

PARAFIALNY DZIEŃ CHOREGO

Godz. 10.00 – nabożeństwo pokutne i spowiedź

Godz. 11.00 – Msza święta w intencji chorych i starszych

Po Mszy świętej spotkanie w sali parafialnej przy herbacie.

ZWRACAM SIĘ Z UPRZEJMĄ PROŚBĄ DO RODZINY I SĄSIADÓW o umożliwienie przyjazdu chorym do kościoła.

Jeżeli są konieczne wizyty domowe, proszę o wcześniejsze zgłaszanie.

„Ricercato” na zakończenie III

„Spotkań z Muzyką Organową” w Dąbrowicy

Wielkim, nie waham się użyć tego słowa, wydarzeniem artystycznym w życiu naszej parafii był koncert wieńczący trzeci sezon „Spotkań z

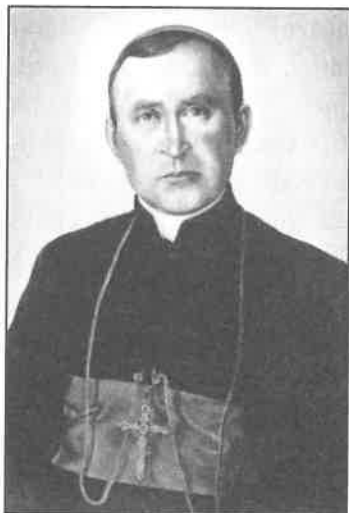
Muzyką Organową”. 20 czerwca 2004 r. dla naszej publiczności zagrał ponownie lubelski zespół kameralny „Ricercato”. Założona przed pięciu laty grupa występuje obecnie w następującym składzie: Antonina Koksza – sopran, Eliza Alimbajewa – skrzypce, Alina Pietrzak – skrzypce, Magdalena Mazur – wiolonczela i Sławomir Kurczaba – organy.

W programie koncertu znalazły się tym razem utwory z jednej epoki muzycznej, baroku. Usłyszeliśmy dzieła kompozytorów polskich (S. Szarzyński, J. Staromiejski, D. Stachowicz) i obcych (J. S. Bach, G. Caccini, L. Cherubini, J. F. Haendel, G. B. Luparini). Interesujący, zróżnicowany repertuar i znakomite wykonanie oczarowały zgromadzonych w świątyni słuchaczy. Z wysokości chóru i witraży płynął ku ołtarzowi szlachetny w brzmieniu i pełen duchowej siły głos Antoniny Kokszy, któremu towarzyszył wspaniale zharmonizowany akompaniament (instrumenty smyczkowe i organy). Szczególne wrażenie na publiczności wywarła interpretacja dzieła włoskiego kompozytora G. Cacciniego, a wyrazem uznania dla artystów były długie brawa, kwiaty i prośby o bis.

Tradycyjnie już ks. Proboszcz zaprosił wykonawców i organizatorów na spotkanie w Domu Parafialnym. W miłym nastroju, przy kawie i herbacie, rozmawialiśmy na temat wrażeń z koncertu, promowania kultury muzycznej oraz planów na przyszłość. Warto dodać, że wykonawcy, wśród których znajdują się muzycy z Filharmonii Lubelskiej, podkreślili znakomite walory akustyczne naszego kościoła oraz interesujące brzmienie organów. Wyrazili nawet zainteresowanie zarejestrowaniem u nas swojej płyty CD.

Kończąc tę krótką relację chciałbym podkreślić radość z faktu, że mimo problemów finansowych, konsekwentnie kontynuujemy „Spotkania z Muzyką Organową”. Są pewne nadzieje na koordynację naszych poczynań z innymi przedsięwzięciami tego rodzaju. Pragnę również podziękować osobom zaangażowanym w organizację koncertów: ks. proboszczowi Zygmuntovi Lipskiemu za stałe wsparcie i zachętę do pracy, Markowi Bochniakowi – kierownikowi artystycznemu spotkań, Scholi „Lumines” i oddziałowi parafialnemu Akcji Katolickiej (szczególnie paniom Hannie Łazarz i Jolancie Golas).

Cezary Taracha

BŁ. BISKUP WŁADYSŁAW GORAL w świetle prasy lubelskiej (1938 r.)

W przyszłym roku będziemy obchodzić 60 rocznicę męczeńskiej śmierci biskupa pomocniczego lubelskiego Władysława Goral. Przypomnę, że biskup Goral został aresztowany przez Niemców 17 listopada 1939 r. i skazany na karę śmierci, zamienioną następnie w wyniku interwencji Stolicy Apostolskiej na dożywotnie więzienie. Przez pięć długich lat przebywał w odosobnieniu w niemieckim obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen. Zmarł prawdopodobnie w początkach 1945 r.

W związku z tą rocznicą Instytut Historii KUL (prof. Jan Konefał, dr Cezary Taracha) we współpracy z innymi instytucjami, zamierza zorganizować w Dąbrowicy symposium naukowe poświęcone życiu, działalności i kultowi Błogosławionego.

Aby przybliżyć mieszkańcom naszej parafii jego postać, chciałbym w najbliższych numerach „Echa Dąbrowicy” przywołać wybrane źródła i świadectwa dotyczące posługi bpa Goral, pozostającego w bliskich związkach z naszą miejscowością.

Na początek warto przytoczyć trzy teksty zaczerpnięte z popularnego na Lubelszczyźnie w okresie międzywojennym dziennika „Express Lubelski i Wołyński”. W pierwszym z nich redakcja informowała swych czytelników o nominacji ks. dra Goral na biskupa sufragana. Oto, co pisano:

Express Lubelski i Wołyński, czwartek, 28 lipca 1938, s. 4:

„J.E. ks. biskup Władysław Goral nowy sufragan lubelski

Ojciec św. Pius XI mianował ks. dr Władysława Goral, kanonika kapituły katedralnej i profesora seminarium duchownego w Lublinie biskupem sufraganem diecezji lubelskiej.

J.E. ks. biskup-nominat W.G. urodził się 1 maja 1898 r., na kapłana został wyświęcony w 1920. Studia wyższe ukończył z tytułem doktora filozofii i licencjata teologii. Oprócz pracy naukowej nowy biskup sufragan lubelski dał się poznać z wybitnej działalności społecznej publicystycznej. Artykułami swoimi zasilął również Katolicką Agencję Prasową”.

Kolejny tekst stanowił formę zaproszenia mieszkańców Lubelszczyzny na uroczystą konsekrację biskupa nominata do katedry.

Express Lubelski i Wołyński, sobota, 8 października 1938 r., s. 4:

„Uroczysta konsekracja ks. dr Goral odbędzie się w dniu jutrzejszym W dniu 9 października br. to jest jutro w niedzielę odbędzie się niezmiernie podniosła uroczystość religijna w naszym mieście: konsekracja nowo mianowanego biskupa ks. dr Władysława Goral.

Uroczystości odbędą się o godzinie 10 min. 30 w kościele katedralnym.

Konsekratorem będzie biskup lubelski ks. dr Marian Fulman, a współkonsekratorami ks. biskup Kazimierz Tomczak z Łodzi i ks. biskup Karol Niemira z Pińska.

Ks. dr Goral mianowany został Biskupem Melońskim i sufraganem Lubelskim.

Postać nowego biskupa jest dobrze znana całemu społeczeństwu lubelskiemu. Dał się on poznać przede wszystkim na niwie pracy społecznej. Uroczystość jutrzejsza dla całego katolickiego Lublina będzie wielką uroczystością (sic!).

W numerze jutrzejszym naszego czasopisma zamieścimy dokładny życiorys nowego biskupa oraz zdjęcie fotograficzne a we wtorkowym dokładny opis uroczystości”.

I wreszcie ostatni z tekstów to anonsowana w poprzednim numerze biografia nowego biskupa przedstawiająca jego formację duchową, intelektualną, pracę naukową i duszpasterską i zamieszczona w specjalnym dodatku.

„Express Lubelski i Wołyński”, niedziela, 9 października 1938 r., s. 3:

„Dodatek Niedzielnny z 9 października 1938 r., s. 1

Nowy biskup sufragan lubelski ks. dr Władysław Goral

W dniu 9 października br. to jest dziś odbędzie się konsekracja nowego biskupa ks. dr Władysława Goral. W związku z tym podajemy życiorys.

Ks. dr biskup Goral urodził się 1 maja 1898 roku w Stoczku, pow. Lubartowski.

Kształcił się ks. dr biskup Goral w szkole powszechnej w Nasutowie, a szkołę średniej w Lubartowie, w seminarium duchownym w Lublinie, a na uniwersytecie gregoriańskim w Rzymie otrzymał doktorat z filozofii (1920-22), a we Fryburgu zaś Szwajcarskim licencjat z teologii (1922-1926).

Mniejsze święcenia otrzymał z rąk śp. ks. biskupa Mariana Ryxa z Sandomierza w roku 1917 w Lublinie. Święcenia subdiakonatu i diakonatu z rąk ks. biskupa Mariana Leona Fulmana, 1920. Na kapłana był święcony w Rzymie w bazylice św. Jana na Lateranie przez arcybiskupa Balikę. Pierwszą mszę św. odprawił na grobach śś. Apostołów Piotra i Pawła w Rzymie.

Po powrocie ze studiów w roku 1926 pracuje jako profesor w Seminarium Duchownym. Wykłada logikę, etnologię, filozofię przyrody, uczył też przez lat siedem apologetyki i prowadził seminarium filozoficzne.

Od roku 1927 był redaktorem «Wiadomości Diecezjalnych Lubelskich».

Sprawował też Urząd Cenzora książek treści religijnej, był spowiednikiem Zgromadzeń Zakonnym oraz kapelanem Chrześcijańskich Związków Zawodowych.

Obok prac z obowiązku oddaje się pracy ponadobowiązkowej społeczno-religijnej. W zwalczaniu sekciarstwa, a zwłaszcza hodurostwa, wyjeżdża na parafie z kazaniami i odczytami, pisuje artykuły w «Wiadomościach Diecezjalnych Lubelskich», «Prawdzie Katolickiej», redagowanej przez długie lata przez ks. dra Stefana Grelewskiego. Nadto wydawał ulotki i ułatwiał duchownym hodurowskim przejście do Kościoła Katolickiego, udzielając im pomocy duchowej i materialnej. W Chrześcijańskich Związkach Zawodowych jest wiceprezesem, kapelanem, prowadzi rekolekcje dla robotników, wygłasza odczyty, dopomaga do organizowania kolonii letnich dla dzieci robotników, pomaga robotnikom w czasie strajku, umarłym oddawał posługi religijne, itd. Pracował również Ks. Biskup wśród emigrantów robotników w Szwajcarii i Francji: 1922-1926. Do dnia dzisiejszego jest tam mile wspomniany.

W roku 1931 duchowieństwo diecezji lubelskiej wybrało go prezesem związku kapłańskiego «Spójnia». Na tym stanowisku dużo dobrego uczynił, zwłaszcza przeprowadzając razem z zarządem budowę domu dla księży emerytów, który dzisiaj służy wszystkim kapłanom. Będąc prezesem organizował nabożeństwa żałobne za zmarłych kapłanów i biskupów oraz kurs przeciwkomunistyczny i komitet.

Nowy ks. biskup dużo też pracuje na ambonie, w konfesjonale, należy do wielu organizacji, a w niektórych jest członkiem zarządu np. w Lubelskim Towarzystwie Dobroczyńności, w Schronisku dla Pań Nauczycielek itd. Znany jest również ks. Biskup ze swej uczynności i miłosierdzia chrześcijańskiego.

Pracy społecznej oddawał się dzisiejszy ks. biskup Gorał jako młodzieniec. Już w roku 1916 jako uczeń organizuje szkołę wakacyjną w Dawidach na Podlasiu, a potem szkołę i kursy wieczorowe dla dorosłych we własnej wsi, które prowadził przez rok.

Wiadomość o nominacji na biskupa nadeszła do Lublina 21 lipca. Ks. Władysław Gorał mianowany jest Biskupem Melońskim i Sufraganem Lubelskim.

Konsekracja odbędzie się dziś o godzinie 10 min. 30 w Katedrze Lubelskiej. Konsekratorem będzie ks. biskup Marian Fulman, współkonsekratorami zaś ks. biskup Kaz. Tomczak z Łodzi i ks. biskup Karol Niemira z Pińska”.

Mam nadzieję, że przytoczone przeze mnie teksty prasowe staną się okazją do refleksji nad postacią tego niezwykłego człowieka, który już za życia zyskał sobie opinię gorliwego duszpasterza i patrioty. W kolejnym numerze „Echa Dąbrowicy” przedstawię relację z uroczystości konsekracji.

Cezary Taracha

„Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki”

WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH – 2 XI – DZIEŃ ZADUSZNY

UROCZYSTA MSZA ŚWIĘTA BĘDZIE ODPRAWIONA NA CMENTARZU O GODZ. 16.00. Po Mszy świętej różaniec na cmentarzu za wszystkich wiernych zmarłych.

PAMIĘTAJMY O NASZYCH ZMARŁYCH W MSZACH ŚWIĘTYCH, KARTKACH WYPOMINKOWYCH. ZATROSZCZMY SIĘ O WYGLĄD GROBÓW.

PAMIĘTAJMY O ZACHOWANIU PORZĄDKU PRZY WYSYPISKU ŚMIECI.

Jubileusz święceń o. Ryszarda Żubera

O Panie, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy (Ps 116,16). Tak jak przed piętnastu laty o. Ryszard Żuber, franciszkanin, dziękował Bogu Najwyższemu za dar kapłaństwa.

Dnia 6 czerwca nasza wspólnota parafialna uczciła ten jubileusz Mszą świętą o godz. 11.30. Dziękowaliśmy za kapłana, który wyrósł wśród nas, prosiliśmy o błogosławieństwo i wsparcie na jego dalszą kapłańską pracę.

Homilię jubileuszową, tak jak podczas Prymicji, wygłosił o. Stanisław Piętko, Prezes MI w Polsce. Wspominał prymicję, budowę kościoła, podkreślając jak przez ten czas zmieniła się nasza parafia. Opowiadał o swoich spotkaniach i współpracy z o. Ryszardem. Wspominał także tych wszystkich, którzy byli w naszej wspólnoty, ale odeszli już do Pana, szczególnie pamiętając o Rodzicach Jubilata. Oni cały czas z nami są, tyle że w innej rzeczywistości. O. Stanisław dziękował im za ich życie, pracę i prosił o wsparcie dla nas.

Odczuliśmy i odczuwamy dar kapłaństwa o. Ryszarda. Dla jednych to lektura parafialnej gazetki „Echo Dąbrowicy”, czy „Rycerza” i „Małego Rycerzyka Niepokalanej”, ale także odwiedziny w Niepokalanowie, gdzie zawsze byliśmy bardzo serdecznie witani. Większość z nas zauważa jak o. Ryszard pamięta o nas, o naszej parafii, fizycznie – odwiedzając nas i duchowo – wspiera nas i nasze działania modlitwą.

Pamiętajmy także i my o tym Kapłanie, wspierajmy go naszą modlitwą. O. Ryszard kontynuuje dzieło św. Ojca Maksymiliana Kolbego, pracując obecnie w Niepokalanowie-Lasku. To wielkie i piękne dzieło „Zdobyć cały świat dla Jezusa przez Niepokalaną”. Zapatrzmy się czasami na piękną postać o. Maksymiliana, na jego działania. On uczył miłości do Niepokalanej i do wszystkich ludzi, uczył swym życiem, pracą a także swą męczeńską śmiercią. Zapatrzmy się naszym codziennym życiem na Niepokalaną, Ona nas zawsze wesprze i poprowadzi właściwą drogą. Św. o. Maksymilian pisał o wielkim zaufaniu do Maryi: Potężna więc jest modlitwa, a już bez granic potężna, jeżeli

się do Niepokalanej zwraca... Żadna modlitwa nie jest zanoszona na próżno..., bo jeśli nie otrzymamy tego, o co prosimy, to otrzymamy na pewno coś innego... Starajmy się więc modlić dużo i dobrze. Rozmawiajmy z Matką Najświętszą. Wzbudzajmy do Niej częste akty strzeliste, choćby tylko jednym słowem „Maryja”.

Ja miałam okazję zobaczyć świadectwo o. Ryszarda o jego miłości do Niepokalanej. Podczas jubileuszu, życzyłam mu opieki Matki Najświętszej i wszystkiego co mu tylko będzie potrzeba w życiu i w pracy. O. Ryszard z uśmiechem odpowiedział, że mi już nic nie trzeba, jak Ona jest to mam wszystko, to już nie potrzeba. To wspaniałą dewiza na życie dla każdego z nas: jeśli Ona jest, to już mamy wszystko.

ez

Z życia naszej parafii 2004 rok

- 22 II – Ks. mgr Andrzej Sternik, dyrektor Domu Spotkania w Dąbrowicy, otrzymał w bazylice Mariackiej w Chełmie Lubelskim strój kanonicki.
- 25 II – Popielec. Msza święta o godz. 8, 17 i 19.
- 28 II – Rozpoczęcie przygotowania do Komunii generalnej klasy VI.
- 29 II – Dzień skupienia dla członków Rady Parafialnej i Rady Duszpasterskiej. Konferencja na sali: „Czy istnieją złe duchy, szatani. Kim są egzorcyści”.
- 7 III – Dzień skupienia dla rodziców dzieci I-komunijnych.
- 16 III – Wywiadówka z religii w szkole w Płouszowicach z udziałem i konferencją ks. Proboszcza.
- 21 III – Konferencja na sali: „Sposoby zachowania i działania grup społecznych oparte o wiedzę tajemną – ezoteryzm”.
- 25–29 III – Rekolekcje wielkopostne połączone z renowacją misji. Prowadził o. Zbigniew Rzesak – franciszkanin konwentualny.
- 25 III – Ślubowanie duchowej adopcji dziecka poczętego.
- 4 IV – Niedziela Palmowa. Kandydaci do bierzmowania złożyli podania. Konkurs palm.
- 8 IV – Wielki Czwartek. Obrzęd przyjęcia nowych ministrantów i obmycia nóg.
- 9 IV – Wielki Piątek. Droga Krzyżowa w Dąbrowicy.
- 11 IV – Spotkanie z młodzieżą na świętym jajku.
- 16 IV – Parafialna pielgrzymka na Jasną Górę. Udział 30 osób.
- 24 IV – Konferencja na sali: „Pismo Święte i jego znaczenie w życiu chrześcijanina”.

- 1 V – Rozpoczęcie nabożeństw majowych i Apelu Jasnogórskiego.
3 V – Uroczysta Msza święta w intencji naszej Ojczyzny.
2,3,9,30 V, 6 VI – Poświęcenie pól w naszej parafii.
9 V – Święto kwitnących sadów.
13 V – Nabożeństwo fatimskie dla mieszkańców Kol. Warszawskiej.
16 V – Pierwsza Komunia Święta.
23 V – Pielgrzymka dzieci I komunijnych na Jasną Górę.
26 V – Święto matki.
6 VI – Komunia Święta generalna dla uczennic i uczniów klas VI.
15 rocznica święceń o. Ryszarda Żubera, franciszkanina.
10 VI – Uroczystość Bożego Ciała.
12 VI – Pielgrzymka III klasy, w rocznicę I Komunii Świętej, do Wąwolnicy.
13 VI – Nabożeństwo fatimskie dla mieszkańców Kol. Nałęczowskiej.
18 VI – Zebranie dotyczące budowy drogi na ul. Deszczowej.
20 VI – Pożegnanie misjonarza – ks. Krzysztofa Kwiatkowskiego.
Koncert muzyczny w wykonaniu zespołu „Ricercato”.
21–22 VI – Pielgrzymka klasy VI do sanktuarium Miłosierdzia Bożego w
Krakowie i do Kalwarii Zebrzydowskiej.
25 VI – Zakończenie roku szkolnego 2003/2004.
4 VII – 70-lecie pobytu Sióstr Pasterzanek w naszej parafii.

MSZE ŚWIĘTE

ZWYKŁE DNI: GODZ. 18.00 (LATEM), 17.00 (ZIMĄ)

NIEDZIELE I ŚWIĘTA: 8.00, 10.00, 11.30, 17.00

ŚWIĘTA TYLKO KOŚCIELNE: 8.00, 11.30, 17.00

KANCELARIA PARAFIALNA

CZYNNA W CZWARTEK, PIĄTEK I W SOBOTĘ

W GODZ. 17.00-18.00

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice. Tel. (81) 50-20-893. Nakład 600 egz. Skład i druk: WOF Niepokalanów.